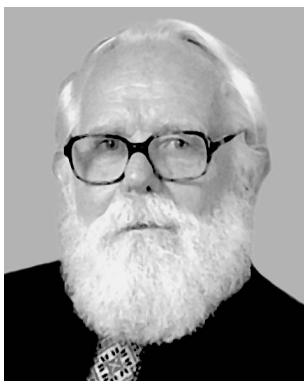

Д. В. Степовик

Блажейовський Дмитро Теодорович

БЛАЖЕЙОВСЬКИЙ Дмитро Теодорович (21. 08. 1910, с. Вислік Горішний, нині Сяноц. пов., Польща – 23. 04. 2011, Львів) – церковний діяч УГКЦ, майстер художньої вишивки. Доктор богослов'я (1942), доктор історичних наук (1946). Закін. гімназію у Перемишлі (1930). У 1933–46 вивчав філософію, теологію та церк. історію в Катол. університетах Папи Урбана і Папи Григорія в Римі. 1939 рукополож. у сан священника. Мав парафії у різних штатах США: Коннектикуті (1946–47), Міссурі (1947–50), Колорадо (1950– 58), Пенсильванії (1958–59), Техасі (1959–73). Потім 1973 переїхав до Риму, де вів наук.-богослов. дослідження (написав і видав 16 книжок з історії Укр. Церкви й 10 альбомів «Українські релігійні вишивки», 1979– 2002). Тоді ж почав вишивати ікони на полотні шовк., бавовн. та синтет. заплоччю. Використовував світлі кольори згідно з вченням про класичну іконологію св. Діонісія Ареопагіта Нового (напр., жовте тло трактується як символ Царства Небесного). Для вишивання ікон Б. відібрав 29 зображень Богородиці (усі – українські). У творчому доробку Б. понад 250 ікон. Опрацював також зразки вишиваних портретів Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки, Б. Хмельницького, М. Шашкевича, І. Мазепи та ін. Видав комплекти зразків-узорів реліг. вишивок (Рим, 1971–96; Л., 1998–2002). Вишивані ікони Б. виставлялися у містах України, Бельгії, Італії, Німеччини, США, Канади. 6 травня 1999 у Львові відкрився музей вишиваних ікон Б. Його твори зберігаються в Укр. колегії ім. св. Йосафата, б-ці Схід. інституту в Римі, б-ці Ватикану, в Нац. музеї Т. Шевченка в Каневі та ін.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Київська Святософійська Оранта» (1973), «Богородиця Неустанної Помочі» (1996), «Спас Нерукотворний» (1999), «Ангел Хоронитель» (2000), «Св. мучениця Тетяна» (2002).

Основні праці

De Potestate Metropolitanarum Kioviensium in Clerum Regularem (1595–1805). Roma, 1973; The Ukrainian and Armenian Pontifical Seminaries of Lviv (1665–1784). Roma, 1975; Byzantine Kyivan Rite Metropolitanates, Eparchies and Exarchates: Nomenclature and Statistics. Roma, 1980; Schematism of the Ukrainian Catholic Church: a Survey of the Church in Diaspora. Roma, 1988; Hierarchy of the Kyivan Church (861–1990). Roma, 1990; Українська Папська Мала Семінарія св. Йосафата в Римі (1951–1990). Roma, 1990; Три українські церковні унії. Л., 1995; Берестейська реунія та українська історична доля і недоля. Л., 1995; Historical Schematism of the Eparchy of Peremyśl and the Apostolic Administration of Lemkivščyna (1821–1939). Lviv, 1995; Historical Schematism of the Eparchy of Stanislaviv (1885–1938). Lviv, 2003.

Рекомендована література

1. Стратилат М., Музиченко С. Цілюща криниця духовності // Вітчизна. 1991. № 7;
2. Степовик Д. Блажен муж: Дещо про богословію і мистецтво доктора Дмитра Блажейовського // Київ. 1997. № 7–8;
3. Його ж. Gospel of Dmytro Blazheyovsky // Ukraine. 1998. № 205–206;
4. Ковальчук І. Вступ // Альбом вишитих ікон Дмитра Блажейовського. Л., 1999;
5. Степовик Д. Українська ікона. Іконотворчий досвід діаспори. К., 2003.

Бібліографічний опис:

Блажейовський Дмитро Теодорович / Д. В. Степовик // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-35457>. – Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).